

Referat despre viata sociala in Mesopotamia - a doua parte

Pe de alta parte insa regimul familial ii asigura femeii unele drepturi care considerand in general pozitia femeii in Orientul Antic ne surprind.

Astfel, de pilda, in privinta gestiunii bunurilor sale: barbatul care isi repudia fara motiv sotia "de la care n-are nici un copil", trebuia sa-i restituie integral zestrea, plus o parte din averea agonisita impreuna (C. H.; 138). De asemenea, celei de-a doua sotii cu care a avut copii: intreaga dota si jumătate din averea sotului, pentru a-si putea creste copiii (C. H., 137). Apoi: "Mama poate lasa dreptul de mostenire copilului ei pe care-l iubeste mai mult" (C. H., 150). Sotul isi putea repudia sotia numai printr-o hotarire a tribunalului, si numai pentru motive serioase: sterilitate, boala grava, sau neglijarea andatoririlor sale de sotie; ultimul din aceste motive putea lua forme pasibile chiar de pedeapsa capitala.

Dar femeia care nu putea avea copii ii putea oferi sotului drept alternativa o sclava (care nu putea fi apoi vanduta si care devenea libera impreuna cu copiii dupa moartea stapinului). Daca sotul "a fost prins si luat (in robie), iar in casa lui n-a ramas nimic de mincare", sotia putea trai cu un alt barbat si sa aibe cu acesta copii (C. H., 134-136). Altminteri, sotia adulterina era pasibila de pedeapsa capitala: prinsa in flagrant delict, sotul o putea ineca, impreuna cu amantul ei (C. H., 129). Acesta era singurul caz in care adulterul unui barbat, putea fi pedepsit!

In societatea asiriana asupra careia ne da citeva informatii un cod de legi din mileniul al II-lea i.e.n. situatia femeii era incomparabil mai ingrata.

Aici, sotia putea fi repudiata oricand, fara nici o hotarire judecatoreasca si fara sa i se acorde nici o compensatie. Nu isi putea lua inapoi nici chiar propria ei zestre. Barbatul isi putea lua oricand una sau mai multe concubine, carora sa le acorde regim legal de sotii. Obiceiul leviratului capata la asirieni forme barbare: dupa moartea sotului, femeia era obligata sa se casatoreasca cu fratele lui, cu tatal lui, sau chiar cu un fiu al sotului ei dintr-o alta casatorie. Barbatul avea dreptul sa-i aplice sotiei pedepse corporale grele (si, fireste, in caz de infidelitate sa o ucida). Tatal isi considera fiicele ca pe simple sclave, putandu-le vinde oricand. In toata istoria Orientului Antic nu gasim forme atat de cumplite de sclavie familiala ca la asirieni.